A°· 1923. N°· 36.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 3den Maart 1923, houdende wijziging in de bepalingen betreffende het straffen en de strafrechtspleging ten aanzien van jeugdige personen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de bepalingen betreffende het straffen en de strafrechtspleging ten aanzien van jeugdige personen te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

HOOFDSTUK I.

In het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen gebracht:

Artikel 1.

Aan artikel 9 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:
„Bij veroordeeling van een minderjarigen persoon die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet bereikt heeft, wordt, behoudens

het bepaalde bij artikel 41*ter*, eerste lid, en artikel 41*septies*, laatste lid, in plaats van de op het feit gestelde hoofdstraf, eene der volgende hoofdstraffen opgelegd naar de onderscheidingen gemaakt bij artikel 41*septies:*

1o. geldboete;
2o. berisping."

Artikel 2.

In artikel 13 vervallen sub 1o. de woorden: „tijdens hunne veroordeeling."

Artikel 3.

Artikel 27 wordt gewijzigd als volgt:

a. Aan het slot van het eerste lid worden de volgende woorden toegevoegd:

„en voor een minderjarigen persoon, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, ten hoogste negentig gulden, behoudens het geval dat artikel 41*septies*, laatste lid, wordt toegepast."

b. Aan het slot van het tweede lid worden de volgende woorden toegevoegd:

„en ten aanzien van een minderjarigen persoon, die den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, door ter beschikkingstelling van het Bestuur."

c. Aan het slot van het artikel worden een zevende en een achtste lid toegevoegd, luidende:

„De duur der voorziening in de opvoeding ter vervanging van geldboete is ten minste eene week en ten hoogste eene maand.

Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak bepaald."

Artikel 4.

Artikel 28 wordt gewijzigd als volgt:

a. In het tweede lid worden na „hechtenis" de volgende woorden toegevoegd:

„of van de voorziening in de opvoeding."

b. Aan het slot van het derde lid worden de volgende woorden toegevoegd:

„of der vervangende voorziening in de opvoeding."

Artikel 5.

Na artikel 31 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 31*bis*. De straf van berisping bestaat in eene vermanende toespraak tot den veroordeelde, in verband met het gepleegde feit.”

Artikel 6.

Aan artikel 35 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„Verbeurdverklaring kan worden uitgesproken ten laste van den schuldige, op wien artikel 41 wordt toegepast.”

Artikel 7.

Na artikel 35 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 35*bis*. Bij in- of vervoer van goederen in strijd met de belastingverordeningen door een persoon beneden den leeftijd van achttien jaren kan de rechter, ook indien op den schuldige artikel 40 wordt toegepast, op vordering van den met de vervolging belasten ambtenaar de verbeurdverklaring van de aangehaalde goederen uitspreken.”

Artikel 8.

Artikel 36 wordt gewijzigd als volgt:

a. Aan het slot van het eerste lid worden de volgende woorden toegevoegd:

„en ten aanzien van een minderjarigen persoon, die den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, door ter beschikkingstelling van het Bestuur.”

b. Na het derde lid worden een nieuw vierde en een nieuw vijfde lid ingevoegd, luidende:

„De duur dezer voorziening in de opvoeding is ten minste eene week en ten hoogste eene maand.

Die duur wordt in de rechterlijke uitspraak bepaald.”

c. Het vierde (nieuw zesde) lid wordt gelezen als volgt:

„Op deze hechtenis zijn de artikelen 14, 15, 28 en 29, op deze voorziening in de opvoeding is artikel 28, tweede en derde lid, toepasselijk.”

d. Aan het slot van het laatste lid worden de volgende woorden toegevoegd:

„en van de voorziening in de opvoeding.”

Artikel 9.

Artikel 40 wordt gelezen als volgt:

„Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon wegens een feit, begaan voordat hij den leeftijd van zestien

jaren heeft bereikt, kan de rechter bevelen dat de schuldige aan zijne ouders of zijn voogd zal worden teruggegeven, zonder toepassing van eenige straf."

Artikel 10.

Artikel 41 wordt gelezen als volgt:

„Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wegens een feit, vallende in de bepaling van een misdrijf, kan de rechter bevelen dat de schuldige ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, zonder toepassing van eenige straf, behoudens het bepaalde bij artikel 41*ter*, eerste lid.

Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon die op voormeld tijdstip den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wegens een feit, vallende in de bepaling van een der overtredingen, omschreven in de artikelen 439, 440, 442, 446–452, 459, 460, 466, 469, 470, 474 en 477, kan de rechter bevelen als in het vorige lid is bepaald, zonder toepassing van eenige straf, indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verloopen sedert eene vroegere schuldigverklaring van denzelfden persoon aan eene dezer overtredingen of aan eenig misdrijf onherroepelijk is geworden."

Artikel 11.

Na artikel 41 worden de acht volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 41*bis*. Indien de rechter heeft bevolen, dat de schuldige ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, wordt hij

hetzij in een koloniaal opvoedingsgesticht geplaatst, ten einde aldaar, of later op andere wijze, in zijne opvoeding worde voorzien,

hetzij ter opvoeding toevertrouwd aan eene in de kolonie gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of aan eene aldaar gevestigde stichting of instelling van weldadigheid, wier statuten, stichtingsbrieven of reglementen duurzame verzorging van minderjarigen in of buiten gestichten voorschrijven, ten einde door haar, of later op andere wijze, in zijne opvoeding worde voorzien,

in het eene en het andere geval uiterlijk tot hij den leeftijd van een en twintig jaren zal hebben bereikt.

Bepalingen ter uitvoering van het eerste lid van dit artikel en omtrent het voorwaardelijk of onvoorwaardelijk eindigen

van de voorziening in de opvoeding worde, naar beginselen bij algemeene verordening te stellen, vastgesteld bij besluit van den Gouverneur."

„Artikel 41*ter*. Bij het bevel, dat de schuldige aan een misdrijf, waarop als maximum eene gevangenisstraf van drie jaren of meer is gesteld, ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, kan de rechter den schuldige tevens veroordeelen tot gevangenisstraf van ten hoogste de helft van het maximum op het misdrijf gesteld. Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan kan gevangenisstraf worden opgelegd van ten hoogste tien jaren.

De ingevolge dit artikel opgelegde gevangenisstraf wordt niet tenuitvoergelegd vóór den dag, waarop de voorziening in de opvoeding van den schuldige onvoorwaardelijk eindigt."

„Artikel 41*quater*. De tenuitvoerlegging van de ingevolge het vorige artikel opgelegde gevangenisstraf kan worden opgeschort bij een beschikking van den Gouverneur.

Deze beschikking kan te allen tijde door den Gouverneur worden herroepen ingeval de veroordeelde zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden.

De gevangenisstraf wordt geacht te zijn ondergaan door het verloop van haren duur sedert den dag van de beschikking tot opschorting van de tenuitvoerlegging en in elk geval op den dag waarop de veroordeelde den leeftijd van vijf en twintig jaren heeft bereikt, tenzij inmiddels die beschikking is herroepen."

„Artikel 41*quinquies*. De aanhouding van den veroordeelde, te wiens aanzien eene beschikking tot opschorting van de tenuitvoerlegging der hem opgelegde gevangenisstraf is genomen, kan, indien hij zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden, in het belang der openbare orde worden bevolen door het hoofd van politie op het eiland waar hij zich bevindt, onder verplichting, voor wat het plaatselijk hoofd van politie op de eilanden buiten Curaçao aangaat, om het hoofd van politie op het eiland Curaçao onverwijld kennis te geven, welke laatste zoowel in het eene als in het andere geval den Gouverneur van de aanhouding kennis geeft.

Volgt daarna de herroeping dan wordt de uitvoering van de straf geacht te zijn aangevangen op den dag der aanhouding."

„Artikel 41*sexies*. Het formulier van den verlofpas en de verdere voorschriften ter uitvoering van de artikelen 41*quater* en 41*quinquies* worden vastgesteld bij besluit van den Gouverneur."

„Artikel 41*septies*. Bij niet–toepassing van artikel 40 of artikel 41 wordt de minderjarige schuldig aan een feit, vallende in de bepaling van een misdrijf, gestraft, indien hij tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van veertien jaren nog niet heeft bereikt, met geldboete of met berisping, en indien hij op dat tijdstip den leeftijd van achttien jaren niet, doch dien van veertien jaren wel heeft bereikt, met geldboete.

Bij niet–toepassing van artikel 40 of artikel 41 wordt de minderjarige die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, schuldig aan een feit, vallende in de bepaling van eene overtreding, gestraft met berisping.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verloopen, sedert eene vroegere schuldigverklaring van denzelfden persoon aan eenig strafbaar feit onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van berisping, geldboete worden opgelegd.

De in artikel 9 *b* 1o. en 3o. vermelde bijkomende straffen worden niet opgelegd, indien de schuldige tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt.

Ten opzichte van minderjarigen, die den leeftijd van zestien jaren wel, doch dien van achttien jaren nog niet hebben bereikt, kan de rechter de voorafgaande bepalingen van dit artikel buiten toepassing laten en recht doen naar de bepalingen ten aanzien van personen boven den leeftijd van achttien jaren geldende."

„Artikel 41 *octies*. Indien de straf van berisping wordt opgelegd kan de rechter een termijn bepalen van ten minste één jaar en ten hoogste twee jaren als proeftijd, welke voor den schuldige ingaat onmiddellijk nadat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan. Indien geene andere hoofdstraf dan die van berisping toepasselijk is, doch de rechter geen termen vindt deze op te leggen òf artikel 40 òf artikel 41 toe te passen, bepaalt hij een termijn van ten minste één jaar en ten hoogste twee jaren als proeftijd, welke voor den schuldige ingaat onmiddellijk nadat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

Bij het bepalen van zoodanigen proeftijd stelt de rechter den schuldige ter beschikking van het Bestuur.

De tenuitvoerlegging van dit bevel geschiedt alleen indien de veroordeelde opnieuw aan eenig strafbaar feit onherroepelijk mocht zijn schuldig verklaard. Alsdan geschiedt de tenuitvoerlegging van het bevel zoodra mogelijk, behoudens de bevoegdheid van den rechter de opschorting te bevelen, indien het strafbaar feit, waaraan de veroordeelde zich opnieuw heeft schuldig gemaakt, niet valt in de bepaling van een misdrijf."

„Artikel 41 *novies*. De voorziening van bestuurswege ingevolge het vorige artikel wordt geacht geheel te zijn vervallen indien vóór de tenuitvoerlegging van het bevel de proeftijd is verstreken.

Met de tenuitvoerlegging van het bevel eindigt de proeftijd. De proeftijd loopt niet of wordt geacht niet te hebben geloopen gedurende den tijd dat de schuldigverklaarde ter zake van een opnieuw gepleegd strafbaar feit wordt vervolgd en de rechterlijke uitspraak deswege nog niet onherroepelijk is geworden indien de beklaagde bij deze onherroepelijke uitspraak is schuldig verklaard."

Artikel 12.

Artikel 47, laatste lid, wordt gelezen als volgt:

„De hoofdstraf van berisping en de bijkomende straffen zijn voor poging dezelfde als voor het voltooide misdrijf."

Artikel 13.

Artikel 51, derde lid, wordt gelezen als volgt:

„De hoofdstraf van berisping en de bijkomende straffen zijn voor medeplichtigheid dezelfde als voor het misdrijf zelf."

Artikel 14.

Aan artikel 72 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„Ten aanzien van een persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt elke der boven vermelde verjaringstermijnen tot een derde van den daar bepaalden duur ingekort."

Artikel 15.

Aan artikel 76 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„De bepalingen van dit artikel gelden niet voor een minderjarigen persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt."

Artikel 16.

Aan artikel 78 worden een vierde, een vijfde en een zesde lid toegevoegd, luidende:

„Ten aanzien van een persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is de termijn dezer verjaring bij overtredingen acht maanden, bij misdrijven door middel van drukpers gepleegd achttien maanden, en bij andere misdrijven een derde langer dan de bij het tweede lid van artikel 72 bepaalde termijn der verjaring van het recht tot strafvordering.

Indien vóór de tenuitvoerlegging van de straf de veroordeelde, die tijdens zijne veroordeeling nog geen achttien jaren oud was, den leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, vordert hij, die met deze tenuitvoerlegging is belast, dat de rechter die de st:af heeft opgelegd, den duur zal bepalen der gevangenisstraf of hechtenis of het bedrag der boete, op het feit gesteld, welke straffen alsdan in de plaats treden der vroeger opgelegde.

De bepalingen van het vierde en het vijfde lid van dit artikel zijn niet toepasselijk ten opzichte van gevangenisstraf, opgelegd ingevolge artikel 41*ter* of artikel 41*septies*, laatste lid."

Artikel 17.

Aan artikel 79 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„Ten aanzien van een persoon, die zich aan de tenuitvoerlegging van het tegen hem uitgesproken bevel, bedoeld bij artikel 41*ter*, onttrekt, vangt de termijn van verjaring der hem tevens naar de bepalingen van dat artikel opgelegde gevangenisstraf aan op den dag na dien waarop hij den leeftijd van een en twintig jaren bereikt."

Artikel 18.

Na artikel 79 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 79*bis*. De voorziening in de opvoeding, bedoeld bij artikel 36, wordt niet uitgevoerd, wanneer de veroordeelde door van zijn wil onafhankelijke omstandigheden feitelijk verhinderd is de verbeurdverklaarde voorwerpen uit te leveren of het geldelijk bedrag, waarop zij bij de uitspraak geschat worden, te betalen."

Artikel 19.

In artikel 385, eerste lid, wordt tusschen de woorden „een"

en „krankzinnigengesticht" ingevoegd: „koloniaal opvoedingsgesticht of".

In artikel 385, tweede lid, wordt in plaats van de woorden „of de bijzondere persoon bij wien ingevolge artikel 40 of artikel 41 een kind" gelezen: „een kind na ter beschikkingstelling van het Bestuur".

Artikel 20.

In artikel 487 wordt tusschen de woorden: „een" en „krankzinnigengesticht" ingevoegd: „koloniaal opvoedingsgesticht of".

Artikel 21.

In artikel 488 wordt in plaats van de woorden: „of de bijzondere persoon waarbij krachtens artikel 40 of 41 een of meer kinderen ter opvoeding" gelezen: „een of meer kinderen na ter beschikkingstelling van het Bestuur".

HOOFDSTUK II.

In het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen gebracht:

Artikel 22.

Na het eerste lid van artikel 6 wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

„Insgelijks kan de rechter de rechtsvervolging schorsen indien gelijktijdig met deze een verzoek tot ontheffing of een verzoek of eene vordering tot ontzetting van het ouderlijk gezag over den beklaagde aanhangig is, en wel totdat de beslissing daarop onherroepelijk zal zijn geworden."

Artikel 23.

Aan artikel 38 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

„Indien de vermoedelijk schuldige is een minderjarige, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, zal die plaats kunnen zijn de woning van den beklaagde of eene andere tot het in verzekerde bewaring stellen beschikbare plaats. In het bevel zullen alsdan zoodanige bepalingen worden opgenomen als voor de richtige uitvoering daarvan en tot behoorlijk toezicht op den beklaagde zullen worden noodig geoordeeld."

Artikel 24.

Aan artikel 55 wordt een vijfde lid toegevoegd, luidende: „Indien de minderjarige verdachte den leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, wordt de voor hem bestemde dagvaarding, in plaats van aan hem zelven, beteekend aan zijne ouders of zijn voogd, bij wien hij inwoont. Indien hij niet bij zijne ouders of zijn voogd inwoont, zoomede indien hij den leeftijd van zestien jaren wel, doch dien van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt de dagvaarding behalve aan hem zelven ook aan de ouders of den voogd beteekend. Beteekening aan ouders heeft niet plaats, voorzooveel zij de ouderlijke macht hebben verloren of in de onmogelijkheid zijn die uit te oefenen."

Artikel 25.

Na artikel 59 wordt het volgende artikel ingevoegd: „Artikel 59*bis*. Indien het ten laste gelegde feit zou zijn begaan voor dat de minderjarige verdachte den leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, worden zooveel mogelijk zijne ouders of zijn voogd telkens opgeroepen om desverlangd bij elk verhoor van den verdachte of van een getuige tegenwoordig te zijn. De rechter-commissaris kan echter bevelen, dat een verhoor buiten tegenwoordigheid van ouders of voogd geschiede.

Tegenwoordig zijnde worden zij in de gelegenheid gesteld, nadat de verdachte of een getuige zijne verklaring heeft afgelegd, daartegen in te brengen wat tot verdediging kan dienen."

Artikel 26.

Aan artikel 67 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende: „Indien de verdachte is een minderjarige, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is de bepaling van het tweede lid van art. 38 van toepassing."

Artikel 27.

Na artikel 67 wordt het volgende artikel ingevoegd: „Artikel 67*bis*. Indien de minderjarige verdachte, die in verzekerde bewaring is, vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, hebben zijne ouders of zijn voogd toegang tot hem en kunnen hem, behoudens het vereischte toezicht, alleen spreken, een en ander tenzij

de rechter-commissaris ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie, aan hen den toegang tot den verdachte heeft ontzegd."

Artikel 28.

Aan artikel 76 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„Voor de toepassing van dit artikel ten aanzien van een minderjarigen persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt geen rekening gehouden met het bepaalde bij art. 9, tweede lid, en bij art. 41*ter* van het Wetboek van Strafrecht."

Artikel 29.

Aan artikel 83 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„Indien de minderjarige beklaagde den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, geschiedt de beteekening op den voet van het vijfde lid van art. 55."

Artikel 30.

Aan artikel 85 wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

„Op deze dagvaarding is het derde lid van artikel 83 en op het in dit artikel bedoelde verhoor van den beklaagde is art. 59*bis* van toepassing."

Artikel 31.

Na artikel 85 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 85*bis*. Alle beteekeningen, dagvaardingen en aanzeggingen, krachtens de volgende artikelen van dezen Titel aan den beklaagde te doen, geschieden op den voet van het vijfde lid van art. 55."

Artikel 32.

Na het eerste lid van artikel 90 worden een nieuw tweede en een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

„Indien de minderjarige beklaagde vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wint de rechter-commissaris zooveel mogelijk inlichtingen in omtrent de opvoeding, het karakter, de ontwikkeling en het doorgaand gedrag van den beklaagde, ook door het hooren van getuigen, die hem door de ouders of den voogd van den beklaagde zijn opgegeven.

Op de in dit artikel bedoelde verhooren van den beklaagde en van de getuigen is art. 59*bis* van toepassing."

Artikel 33.

Aan artikel 97 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:
„Indien de minderjarige beklaagde vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is het tweede lid van art. 38 van toepassing."

Artikel 34.

In artikel 98, eerste lid, worden na „gevangenis" de volgende woorden ingevoegd:
„of aan den ingevolge het tweede lid van art. 38 met het toezicht op den beklaagde belasten persoon."

Artikel 35.

De laatste zinsnede van artikel 104, tweede lid, wordt gelezen als volgt:
„Op deze beschikkingen is het tweede lid van art. 83 van toepassing, met inachtneming van art. 85*bis*."

Artikel 36.

Artikel 114, tweede lid, wordt gelezen als volgt:
„Zoodra het bevolen onderzoek is afgeloopen wordt gehandeld overeenkomstig de artt. 106 en 107, met inachtneming van art. 85*bis*. en overeenkomstig art. 113."

Artikel 37.

Na het vierde lid van artikel 115 wordt een nieuw vijfde lid ingevoegd, luidende:
„Insgelijks stelt de rechter den minderjarigen beklaagde wegens een feit, begaan vóór dat hij den leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, te dier zake buiten vervolging, indien de rechter zulks om redenen van algemeen belang raadzaam acht of van oordeel is dat art. 40 van het Wetboek van Strafrecht behoort te worden toegepast."

Artikel 38.

Aan het slot van artikel 117 wordt de punt vervangen door een komma en worden de volgende woorden toegevoegd:
„dit laatste met inachtneming van art. 85*bis*."

Artikel 39.

In artikel 118, eerste lid, wordt in plaats van de woorden: „eerste en vierde" gelezen: „eerste, vierde en vijfde".

Artikel 40.

In artikel 125 worden na „gevangenis" de volgende woorden ingevoegd:

„of na zijne in verzekerde bewaringstelling elders ingevolge art. 97, tweede lid".

Artikel 41.

Na het eerste lid van artikel 127 wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

„Indien de minderjarige beklaagde den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, geschieden deze beteekening en alle andere beteekeningen, dagvaardingen en aanzeggingen, krachtens de volgende artikelen van dezen Titel aan den beklaagde te doen, op den voet van het vijfde lid van art. 55."

Artikel 42.

Aan artikel 135 worden een derde en een vierde lid toegevoegd, luidende:

„Indien de minderjarige beklaagde op den dag van de eerste terechtzitting den leeftijd van achttien jaren niet heeft bereikt, is deze steeds verplicht in persoon te verschijnen.

Bij niet-verschijning van zoodanigen beklaagde schorst de rechter het onderzoek tot eenen alsdan te bepalen dag, met bevel, dat hij tegen dien dag door een deurwaarder of dienaar der openbare macht voor den rechter worde gebracht. Indien de beklaagde ook op die nadere terechtzitting blijkt niet te zijn verschenen, wordt gehandeld overeenkomstig den zevenden Titel."

Artikel 43.

Na artikel 135 wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 135*bis*. Het rechtsgeding tegen een minderjarigen persoon, die op den dag van de eerste terechtzitting den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt, tenzij er mede-beklaagden zijn, die dien leeftijd wel bereikt hebben, niet in het openbaar behandeld. Tot bijwoning van deze niet

openbare terechtzitting kan echter door den president bijzondere toegang worden verleend.

Tot bijwoning van de terechtzittingen, waarin het rechtsgeding tegen zoodanigen minderjarige wordt behandeld, worden, ook al zijn er zoodanige medebeklaagden, zooveel mogelijk zijne ouders of zijn voogd opgeroepen. Tegenwoordig zijnde worden zij in de gelegenheid gesteld, nadat de minderjarige beklaagde, een der medebeklaagden of een getuige zijne verklaring heeft afgelegd, daartegen in te brengen wat tot verdediging kan dienen.

Niettemin kan de rechter, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, bevelen, dat een verhoor van den minderjarigen beklaagde of van een getuige buiten tegenwoordigheid van ouders of voogd van eerstgenoemden geschiede."

Artikel 44.

Aan artikel 148 worden een vierde en een vijfde lid toegevoegd, luidende:

„Indien de minderjarige beklaagde vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, worden zelfs in den regel zooveel mogelijk zijne ouders of zijn voogd en evenzoo zijn meesters en een of meer zijner onderwijzers, ten verzoeke van het openbaar ministerie gedagvaard als getuigen om te worden gehoord, voor zooveel betreft de in het eerste lid van dit artikel bedoelde personen buiten eede, tot het geven van inlichtingen omtrent de opvoeding, het karakter, de ontwikkeling en het doorgaand gedrag van den beklaagde.

De ingevolge het vorig lid gedagvaarde getuigen kunnen zich niet verschoonen op grond van bloed- en aanverwantschap met den beklaagde."

Artikel 45.

Aan het slot van artikel 199, eerste lid, wordt de punt vervangen door een komma en worden de volgende woorden toegevoegd:

„behoudens het bepaalde bij de artt. 40 en 41 van het Wetboek van Strafrecht."

Artikel 46.

Aan het slot van artikel 205, eerste lid, worden de woorden: „wegens een strafbaar feit waartegen geene voorloopige aanhouding is toegelaten" vervangen door de volgende woorden:

„hetzij wegens een strafbaar feit waartegen geene voorloopige aanhouding is toegelaten, hetzij overeenkomstig art. 41*ter* of art. 41*octies*, laatste lid, van het Wetboek van Strafrecht."

Artikel 47.

In artikel 238 worden de woorden: „veroordeeld, wordt" vervangen door: „veroordeeld, of ter beschikking van het Bestuur gesteld, wordt".

Artikel 48.

In artikel 239 worden de woorden: „veroordeeld, en die" vervangen door: „veroordeeld of ter beschikking van het Bestuur gesteld, en die".

Artikel 49.

Na artikel 290 worden twee volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 290*bis*. De geldboete, waartoe een minderjarige, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is veroordeeld, kan worden verhaald op de opbrengst van den arbeid van den schuldige in manière als volgt:

De tot verhaal bevoegde autoriteit is bij niet voldoening der geldboete bevoegd hiervan kennis te geven aan den persoon, van wien de veroordeelde loon of wedde geniet, met opgave van de door haar bepaalde som en tijdstippen van betaling, bedoeld bij het vierde lid van dit artikel.

Deze kennisgeving geschiedt schriftelijk en wordt door hem, aan wien zij gericht is, voor „gezien" geteekend aan die autoriteit teruggezonden. Bijaldien de kennisgeving niet binnen acht dagen na de verzending voor „gezien" geteekend door die autoriteit is terugontvangen, wordt zij herhaald bij deurwaardersexploit.

Door het voor „gezien" teekenen of de beteekening der kennisgeving, in het voorgaande lid bedoeld, is de persoon, tot wien deze gericht werd, verplicht om, zoolang de boete niet ten volle is betaald, tot kwijting en ten hoogste tot het bedrag van hetgeen door hem als loon of wedde aan den tot betaling der boete verplichte verschuldigd is, aan die autoriteit wekelijks of maandelijks de som te voldoen, welke door deze in verband met het bedrag der geldboete en het bedrag van het loon of de wedde is bepaald.

Uitbetalingen, in strijd met bovenstaande voorschriften gedaan, ontheffen den persoon, in wiens dienst de tot betaling

der geldboete veroordeelde minderjarige is, niet van de verplichting tot voldoening, in het vorige lid omschreven.

De bevelschriften en exploiten, in dit artikel bedoeld, zijn vrijgesteld van het recht van zegel en worden, vóor zooveel de registratie wordt vereischt, gratis geregistreerd."

„Artikel 290*ter*. De straf van berisping wordt ten uitvoer gelegd door den president of een der rechters, die over de zaak hebben geoordeeld, of door den kantonrechter, die de veroordeeling heeft uitgesproken.

De tenuitvoerlegging geschiedt in eene niet-openbare terechtzitting zoodra mogelijk na het uitspreken van de veroordeeling.

De genoemde rechterlijke ambtenaren kunnen daarbij de hulp inroepen van de politie.

Bij die tenuitvoerlegging kunnen de ouders of de voogd van den veroordeelde desverlangd tegenwoordig zijn, waartoe zij door den griffier van het college of van het kantongerecht, indien mogelijk, worden uitgenoodigd."

HOOFDSTUK III.

Artikel 50.

Artikel 3, voorlaatste lid, der „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht" wordt ingetrokken.

HOOFDSTUK IV.

Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel 51.

Jeugdige personen, op het tijdstip van het in werking treden dezer verordening ter opvoeding in een gesticht of bij bijzondere personen geplaatst, op last hetzij van den burgerlijken, hetzij van den strafrechter, worden geacht daarin geplaatst te zijn ingevolge artikel 41*bis* van het Wetboek van Strafrecht, alsof zij overeenkomstig artikel 41 van dat Wetboek ter beschikking van het Bestuur waren gesteld.

Te hunnen aanzien gelden de bepalingen van het besluit van den Gouverneur, bij het tweede lid van artikel 41*bis* van het Wetboek van Strafrecht voorgeschreven, met dien verstande echter dat de voorziening in hunne opvoeding eindigt

uiterlijk op den dag, tot welken hunne plaatsing in een gesticht of bij bijzondere personen door den rechter is gelast.

Artikel 52.

De uitzonderingsbepaling van het bij deze verordening aan artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht toegevoegde vierde lid geldt niet met betrekking tot overtredingen, begaan vóór het in werking treden van deze verordening.

Artikel 53.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Gegeven te Willemstad, den 3den Maart 1923.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 21n. Juni 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.